

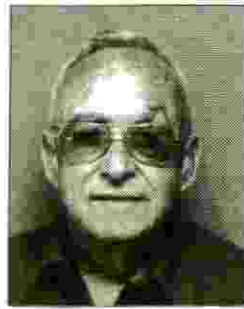
טהון אורי

הכינוי: חיים אבוטכול

נולד בשנת 1927 בארץ ישראל

התגייס לפלמ"ח ב-1945

שרדות אבא חושי 16, חיפה 34786, טל': 04-8254832.

ה ע ס נ ה ר י ס ' 0

קבלתי הפקוד על ספינת הרכש "TULIA CHRISTINA" - 246 טון. הספינה הייתה עמוסה בחמר נפץ שנגנב ממחנה צבאי בריטי ולא היה ארוז כהלכה. הצוות היו שני מכונאים ושני ימאים איטלקים. הגענו בשלום לחיפה. מטעם הרכש האחראי היה יששכר חיימוביץ ומטעם המוסד היה זקימוביץ (זקי). המטען לא נתפס ע"י הבריטים וקבל אותנו הדיקה נמרי. את הספינה החזיר לאיטליה וינגי - בחור מקנדה. הוא שמש לאחר קום המדינה בשרות המוסד כנווט בתעלת סואץ.

נשלחתי לאיסטנבול לקבל הפקוד על ספינת הרכש הפולשת "PRATO" אונית האחות של הפולשת אף-על-פי-כן, שכיום משמשת כמוזיאון ההעפלה וחיל הים בחיפה. הפולשת הייתה עמוסה בחמר נפץ ונשק. הצוות היה טורקי. בדרך לחיפה נכנסנו לסערה קשה ונאלצנו לתפוס מחסה באי SCARAPANTOS שבדרדקנו. שם עגנה גם ה-"SCIO" עם דן בן אמוץ. את הספינה קבלו בחיפה בורשי ויעקב זיניוק.

נשלחתי לאחר מכן לאיטליה על מנת להכין ולהביא ארצה את הספינה (MOTOR LAUNCH) "הפורצים", אשר שרתה לאחר מכן כספינת חיל הים. הספינה נרכשה ע"י זאב הין ב-MESSINA והעברתי אותה לנמל TRAPANI שבסיציליה.

לאחר בעיות עם מסמכים שלא הוכנו כראוי על ידי המוסד ברומא, העברנו את הספינה לוונציה לסיום השיפוצים. כאן פגש אותנו ליובה אליאב. הפלגנו מוונציה ל-FANO והצטרפו כמה עולים שלמדו שם בבית ספר לדייג. הגרעוני היה ראובן אורן (פופכן).

הגענו ארצה לתל אביב ביום 22.6.48 כאשר על החוף בערה האלטלנה. את הפקוד קבל ממני כושי - אליהו שחר. ביולי 1948 אחרי השבעה לצ.ה.ל במלון סן רמו בת"א קבלתי הפקוד על הספינה "טירת צבי" אשר שמשה כספינת מעפילים ונתפסה על ידי הבריטים, ועגנה בחיפה. תפקידנו היה להביא הספינה לצרפת. הגרעוני היה זכי קיני, והימאים היו עובדי נמל ת"א ופצועים של חטיבת הראל. ביניהם חיים גמזו, צביקה בלהורן והדר פרומקין.

בסערה קשה ליד קורסיקה עמדה הספינה לטבוע ונצלנו

בשנת 1932 עברתי עם הורי לגור בבגדאד שבעירק. בשנת 1936 עברנו לגור בקהיר שבמצרים, זאת עקב עבודת אבי, תאודור טהון, בארצות אלו. כתות א-ו למדתי בבתי ספר ערביים וזו גם הסיבה לשליטתי בערבית.

בשנת 1939 שבנו ארצה ולמדתי בכתות ז-ח בבית הספר התיכון בבית הכרם - ירושלים. בשנת 1941 עברתי ללמוד בבית הספר הימי בחיפה, במגמת נווט. בין המורים היה שמואל טנקוס.

עם סיום לימודי בשנת 1945 התגייסתי לפלמ"ח - פלוגה ב' בקבוצת נען. מפקדי היו ישעיהו גביש - מ"כ, מתתיהו שטנברג - מ.מ. ומוטקה בן צור (פינצבסקי) - מ.פ. לאחר כמה חודשים הועברתי למחלקה הערבית שבאלונים. מפקדי היו ירוחם כהן, אהרון ספקטור, שמעון סומך ושמריה גוטמן.

השתתפתי באמונים, מסעות ושעורים במנהגי ערב. יעקב סלמן, מפקד הגרוד שלח אותי בשנת 1946 לבדוק אפשרויות של העלאת עולים מסוריה ומלבנון על גבי ספינות ערביות. למטרה זאת עליתי על ספינה ערבית ("מרכב") "אל מאמון". הראייס (רב החובל) היה מחמד אמוון מן האי רוואד. הפלגנו מחיפה לטריפולי, לטקיה ולאיסכנדרון שבטורקיה עמוסים עם פחי בנזין, ובחזרה עם כבשים.

דיווחתי ליעקב סלמן וליגאל אלון שלדעתי לא ניתן יהיה להעביר מעפילים בדרך זו. ואכן לא הועברו בדרך זו מעולם.

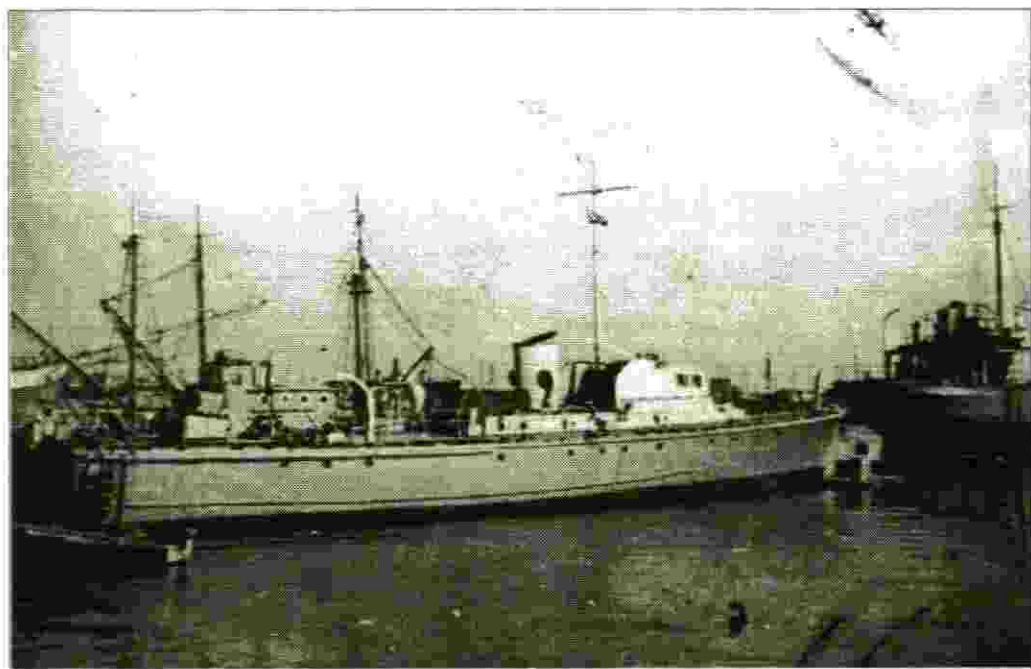
היות ואיני בעל חזות מזרחית נשלחתי כימאי באניה "NORTE" לכנגזי שבלוב, שהייתה עדיין בשליטה בריטית במטרה לרכוש נשק מבדויים אשר אספו הנשק משדות הקרב שבין בנגזי לדרנה באזור גבל אחר. איש הקשר בבנגזי היה יהודי בשם גוואטה - סוחר בגרוטאות.

רכשנו תחמושת לרובים איטלקיים ומקלעי ברן עם תחמושת. הנשק נארז בארגזים עם סימון ציוד חקלאי. את הארגזים שלחתי באניה נורווגית "KRONPRINSEN" לחיפה. קבל את הנשק פיני וואזה.

מכנגזי נסעתי לאיטליה והייתי זמן מה בגבעה GAETA.

לאחר מכן שמשתי בכמה תפקידים: מנכ"ל החברה לפתוח קיסריה, מנהל רשות המחקר באוניברסיטת חיפה, יועץ לעניינים ערביים לסגן ראש הממשלה - יגאל אלון. תפקידי האחרון היה מנהל היחידה לפתוח המגור הערבי שבחברת כור - בניהולו של ישעיהו גביש, אשר היה המ.כ. שלי עם גיוסי לפלמ"ח וכך נסגר מעגל. נשוי לדורי ואב לאירית, ענת ואסף.

על ידי אניה איטלקית שמשכה אותנו לנאפולי, ומשם לאחר שפוצים למרסיי. את קורות ההפלגה תאר זכי קיני ביומן שכתב ולאחר פטירתו פורסם בספר לזכרו. במרסיי קבלו אותנו אבי שוורץ ופולי - שאול בר זאב. חזרתי ארצה כקצין על אונית צים "אילת", אשר כיום משמשת כיסוד לרציף בנמל בקיסריה. המשכתי להפליג באוניות צים זמן מה עד אשר עברתי לעבוד בחברת מקורות.

ספינת הרכש "MARY" - לימים ספינת משמר בחיל הים "הפורצים"